

“Τα Χριστούγεννα του Καραγκιόζη 2013”

Τάνια Χριστοφοράτου

(Ακούγεται το τραγούδι της εισαγωγής του Καραγκιόζη. Μπαίνει χορεύοντας με τα παιδιά του)

Καραγκιόζης: Έι, ώπα,!!

Κολλητήρι: Ωπα, έι!!!

Σκορπιός: Ωπα, έι!!!

Μπυρικόκος: Ωπα, έι!!!

Καραγκιόζης: Όξω φτώχεια,

Κολλητήρι: μέσα λόρδα!

Καραγκιόζης: Να μου ζήσεις ξυπόλητο τάγμα!

Μπυρικόκος: Γεια σου πατέρα μου!

Κολλητήρι: Γεια σου πατερούλη μου!

Σκορπιός: Γεια σου μπαμπάκο!

Καραγκιόζης: Ε, ρε, να καούν τα κάρβουνα!

Μπυρικόκος: Ωπααα!

Σκορπιός: Ωπ, ωπ, ωπ, ωπ!

Καραγκιόζης: (τελειώνει σιγά-σιγά η μουσική) Μερσί μαέστρο μου, μερσί! και γαλλικά, ευχαριστώ! (η μουσική συνεχίζεται λίγο ακόμη). Φτάνει γρουσουζή μαέστρο και ίδρωσα! Ίδρωσε το μάτι μου! Ωωωωω, ζημιά που έπαθα! Μου λυθήκαν τα κορδόνια!

Καραγκιόζης: (απευθύνεται στα παιδιά του) Λοιπόν παιδιά μου, τώρα που ήρθαν τα Χριστούγεννα και κλείνουν τα σχολεία, πείτε μου πώς περάσατε αυτόν τον καιρό στο σχολείο! Έχετε γράψει διαγωνίσματα;

Κολλητήρι: Πατέρα, εγώ πήρα σε όλα άριστα!

Σκορπιός: Πατέρα, εγώ πήρα σε όλα άχρηστα!

Μπυρικόκος: Πατέλα, εγώ ζεν πήρα έλεγχο!

Καραγκιόζης: Γιατί, Μπυρικόκο;

Μπυρικόκος: Δεν ήσελε να μου τον ζώσει ο ζάσκαλος! Ήσελε να τον κλατήσσει για σουβενίλ!

Καραγκιόζης: Μπα, πανάθεμα το γονιό σου! Για πες μου, Κολλητήρι, απ'όλα τα μαθήματα ποιο σου άρεσε περισσότερο;

Κολλητήρι: Εμένα, πατέρα, μου άρεσε η Ιστορία!

Καραγκιόζης: Μπράβο Κολλητήρι! Κι εσύ Σκορπιέ, ποιο μάθημα σου άρεσε περισσότερο;

Σκορπιός: Εμένα, μου άρεσε η φασαρία!

Καραγκιόζης: (σφαλιάρα) Κι εσύ Μπυρικόκο μου. Από τα μαθήματα ποιο σου άρεσε πιο πολύ;

Μπυρικόκος: Εμένα μου άλεσε η απεργία!

Καραγκιόζης: (σφαλιάρα) Μάθημα ήτανε βρε η απεργία;

Μπυρικόκος: Αμέ! Μάθημα ζωής!!!

Καραγκιόζης: Πες μου εσύ, παιδί μου Κολλητήρι, από τα μαθήματα των Αρχαίων, ποιο σου έκανε πιο πολλή εντύπωση;

Κολλητήρι: Εμένα, πατέρα, πιο πολλή εντύπωση μου έκανε η “Αντιγόνη”

Σκορπιός: Εμένα, πατέρα, μου έκανε η Μαρία!

Καραγκιόζης: (σφαλιάρα) Βρε δεν ντρέπεσαι! Τι θα γίνεις εσύ παιδί μου στη ζωή σου;!

Σκορπιός: Ζιγκολό!

Καραγκιόζης: Τι λες βρε! Απολωλό!!! (παύση) Παιδί μου, Κολλητήρι, πες μου, πώς τα πήγες στα Μαθηματικά;

Κολλητήρι: Πολύ καλά πατέρα μου!

Καραγκιόζης: Πες μου παιδί μου, τι ονομάζουμε παραγοντοποίηση πολυωνύμων;

Σκορπιός: (πετάγεται) Να πώ εγώ; να πω που ξέρω;

Καραγκιόζης: Πες Σκορπιέ!

Σκορπιός: Πατέρα, όταν είναι κάποιοι άνθρωποι **πολύ επώνυμοι** και γίνονται **παράγοντες** του ποδοσφαίρου!

Καραγκιόζης: (σφαλιάρα) α, πανάθεμά τον πατέρα σου! Κολλητήρι! Ξέρεις, στη φυσική, να μου πεις τι ονομάζουμε Εξάτμιση;

Κολλητήρι: Ξέρω πατέρα! Ονομάζουμε τη μετατροπή ενός υγρού σε αέριο!

Καραγκιόζης: Και πες μου παιδί μου Σκορπιέ, ποια είναι η αιτία της εξατμίσεως του νερού;

Σκορπιός: Πατέρα, η κυριότερη αιτία της εξατμίσεως του νερού είναι η **φωτιά κάτω από το κατσαρολάκι!**

Καραγκιόζης: (Σφαλιάρα) Ξέρεις εσύ Μπικικόκε να μου πεις, τι ονομάζουμε εξαέρωση;

Σκορπιός: Εξαέλωση ονομάζουμε πατέρα, όταν **βγάζουμε τον αέλα από τα καλοριφέρ!**

Καραγκιόζης: Κολλητήρι! Πες μου μία ασθένεια που είναι μεταδοτική!

Κολλητήρι: Η γρίπη πατέρα!

Καραγκιόζης: Και πες μου εσύ Μπικικόκο, ποια είναι η χειρότερη γρίπη που ξέρεις;

Μπικικόκος: Η χειρότερη γρίπη απ' όλες τις γλίπες είναι η **Γλίπη των Χριστουγέννων**, που μπολεί να κλατήσσει όλες τις μέλες που έχουμε ζιακοπές!

Καραγκιόζης: Μα είναι τετραπέρατο αυτό το μικρούλι...! Ελάτε τώρα παιδιά μου να παρουσιάσουμε την παράστασή μας.

Κολλητήρι: Κυρίες και κύριοι

Σκορπιός: Ladies and gentlemen!

Μπικικόκος: Señores y señoras!

Καραγκιόζης: Σήμερα θα παρουσιάσουμε μία ωραία και κωμική παράσταση! Η παράστασή μας ονομάζεται “Τα Χριστούγεννα του Καραγκιόζη ή Πού’σαι Ηρώδη!”

Κολλητήρι: Θα γελάσουμε...

Σκορπιός: Θα κλάψουμε...

Μπικικόκος: Και σα κλάσουμε...

(Μπαίνουν ο Πασάς κι ο Βεζύρης στη σκηνή)

- Πασάς: Αγαπημένε μου και πιστέ μου Βεζύρη, να το δέντρο των Χριστουγέννων που παράγγειλα να στήσουν στην κεντρική πλατεία της πόλης!
- Βεζύρης: Πολυχρονεμένε μου Πασά, υπέροχο το δέντρο σας, αλλά πώς θα το στολίσουμε που δεν έχει ούτε ένα κάλπικο νόμισμα το ταμείο μας;
- Πασάς: Εμείς θα το στολίσουμε το δέντρο; Ο λαός θα το χαρεί, ο λαός θα το στολίζει.
- Βεζύρης: Και με τι;
- Πασάς: Με ό,τι έχουν! Να εκδώσουμε έναν έκτακτο φόρο! Φόρο αλληλεγγύης προς το δέντρο των Χριστουγέννων!!!
- Βεζύρης: Βεβαίως! Ο καθένας θα πρέπει να προσφέρει ένα ποσό, αν δεν έχει χρήματα θα είναι υποχρεωμένος να στολίζει το δέντρο με τα κινητά και ακίνητά του υπάρχοντα!
- Πασάς: Μεταφορικά δηλαδή! Θα κρεμάει στο δέντρο μία φωτογραφία του σπιτιού του και ταυτόχρονα θα υπογράφει ένα παραχωρητήριο προς το κράτος!!!
- Βεζύρης: Ή μια φωτογραφία του αυτοκινήτου του!
- Πασάς: Ή του χωραφιού του!
- Βεζύρης: Ή της στάνης του!
- Πασάς: Ας φωνάξουμε τον Χατζηαβάτη να το διαλαλήσει!
- Βεζύρης: Χατζηαβάτη!!!
- Χατζηαβάτης: Μάλιστα πολυχρονεμένε μου Βεζύρη και πολυχρονεμένε μου Πασά. Δούλος σας. Χαλί να γίνω να με πατήσετε.
- Πασάς: Αγαπητέ μου Χατζηαβάτη, σε φωνάξαμε εδώ πέρα γιατί σου έχουμε μία καλή εργασία.
- Βεζύρης: Ναι, παιδί μου Χατζηαβάτη. Εσύ δεν είσαι που κάνεις τον τελάλη; Που ενημερώνεις τον κόσμο για όσα πρέπει να ξέρει, και όσα πρέπει να κάνει;
- Χατζηαβάτης: Μάλιστα αφέντη μου, μάλιστα. Εγώ είμαι.
- Πασάς: Θα βγεις λοιπόν να διαλαλήσεις, οτι τώρα που έρχονται Χριστούγεννα, το πιο όμορφο δέντρο θα στολιστεί στην κεντρική μας πλατεία και φρόντισαν γι' αυτό οι πολυχρονεμένοι σας Πασάς και Βεζύρης...
- Βεζύρης: και σε ένδειξη εμπιστοσύνης προς το λαό, θα σας επιτρέψουμε να στολίσετε οι ίδιοι το χριστουγεννιάτικο δέντρο!!!
- Χατζηαβάτης: Μεγάλη τιμή μας κάνετε! Και με τι θα το στολίσουμε;
- Βεζύρης: Εκδίδουμε έναν έκτακτο φόρο αλληλεγγύης προς το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Όλοι οι υπήκοοι, εξαιρουμένων των πλουσίων στους οποίους δεν θα κάνουμε αυτήν την τιμή, θα πρέπει να καταβάλουν ένα ποσό (για να αγοραστούν τα στολίδια) ή να παραχωρήσουν στο κράτος τα κινητά και ακίνητα υπάρχοντά τους.
- Χατζηαβάτης: Μα πολυχρονεμένε μου Βεζύρη, τίποτα δεν θα απομείνει σ'εμάς τους κακόμοιρους;
- Πασάς: Χατζηαβάτη, εσείς δεν χρειάζεστε τίποτα γιατί εγώ σου υπόσχομαι οτι θα έχετε σε λίγο όλοι δωρεάν ασύρματο WiFi Internet!!!

Βεζύρης: Τι άλλο μπορεί να θέλετε; Η σύνδεση στο διαδίκτυο είναι το παν! Όλος ο κόσμος στην οθόνη σου!

Χατζηαβάτης: Πραγματικά, έχετε δίκιο. Τρέχω να το διαλαλήσω σε όλο τον κόσμο. Χαρά που θα πάρει ο λαός!!!

(Πασάς και Βεζύρης φεύγουν από τη σκηνή)

Ο Χατζηαβάτης μένει μόνος του

Χατζηαβάτης: Πωωω, τι σκέφτηκαν πάλι οι κακόχρονονάχουνε! άκου φόρος αλληλεγγύης προς το χριστουγεννιάτικο δέντρο! Κάτσε να δούμε τώρα τι θα κάνει ο κόσμος όταν το ακούσει.

(αρχίζει με δυνατή φωνή)

Ακούσατε, ακούσατεεεεεε...!!!

Ιρλανδοί, Πορτογάλοι, Έλληνες,

Ιταλοί, Ισπανοί και πάλι Έλληνες

Μεγάλη τιμή μας κάνουν

ο πολυχρονεμένος μας Πασάς

κι ο πιστός του Βεζύρης

με νέο φόρο αλληλεγγύης

υπέρ του δέντρου του χριστουγεννιάτικου

να προσφέρουμε το ποσό ενός μηνιάτικου,

αλλιώς να του κρεμάσουμε κινητά κι ακίνητα

σπίτια, στάνες και αυτοκίνητα!

Και αυτοί μας δίνουν για προσφάι

Δωρεάν γουάι – φάι

(πέφτουν πάνω του κατσαρόλες, τηγάνια, ντενεκέδες)

(ο Χατζηαβάτης βγαίνει από την μία άκρη της σκηνής τελαλώντας και μπαίνει από την άλλη)

Χατζηαβάτης: Ακούσατε, ακούσατεεεεε...!

Καραγκιόζης: (τον κοπανάει με το ποτιστήρι) Τι ουρλιάζεις βρε Χατζατζάρη μεσημεριάτικα;

Χατζηαβάτης: Ωχ, ψυχούλα μου, με σκότωσες!

Καραγκιόζης: Τι φωνάζεις και ξεσήκωσες τους σκύλους της γειτονιάς;

Χατζηαβάτης: Δεν φταίω εγώ, βρε ματάκια μου, ο Πασάς κι ο Βεζύρης με διατάξανε να τελαλήσω σε όλες τις γειτονιές για ένα νέο φόρο που βάλανε, για να στολίσουμε, λέει, το δέντρο των Χριστουγέννων!

Καραγκιόζης: Και πώς τον ονόμασαν αυτή τη φορά το φόρο;

Χατζηαβάτης: Φόρος αλληλεγγύης προς το Δέντρο των Χριστουγέννων!

Καραγκιόζης: Βρε τι σκαρφίστηκαν πάλι οι άτιμοι! Τι φαντασία! Τι δημιουργικότητα! Τι διατύπωση!

Χατζηαβάτης: Έρχεσαι Καραγκιόζη να τελαλήσουμε μαζί, να μοιραστούμε τα λεφτά;

Καραγκιόζης: Να μοιραστούμε τα λεφτά, ή να μοιραστούμε το ξύλο Χατζατζάρη;

Χατζηαβάτης: Και τα δύο βρε Καραγκιόζη μου! τι φίλοι είμαστε;

Καραγκιόζης: Χατζατζάρη, εγώ ντρέπομαι!

Χατζηαβάτης: Έλα Καραγκιόζη, να μοιραστούμε και την ντροπή!

Καραγκιόζης: Εντάξει βρε Χατζηαβιάρη, θα σου την κάνω τη χάρη!

Χατζηαβάτης: Λοιπόν, εγώ θα λέω πρώτος κι εσύ θα λες ό,τι λέω!

Καραγκιόζης: Θα λέω ό,τι λες!

Χατζηαβάτης: Ναι, Καραγκιόζη μου!

Καραγκιόζης: Ναι, Καραγκιόζη μου!

Χατζηαβάτης: Όχι ρε βλάκα!

Καραγκιόζης: Όχι ρε βλάκα!

Χατζηαβάτης: Σταμάτα βρε ψυχούλα μου

Καραγκιόζης: Σταμάτα βρε γατούλα μου

Χατζηαβάτης: Παιδί μου σταμάτα να επαναλαμβάνεις ό,τι λέω!

Καραγκιόζης: Μα εσύ δεν μου είπες να λέω ό,τι λες;

Χατζηαβάτης: Ναι, αλλά όχι και όλα όσα λέω!

Καραγκιόζης: Τελικά, να λέω ό,τι λες ή όχι;

Χατζηαβάτης: Όχι! Ναι! ουφ, με μπέρδεψες...!!!

Καραγκιόζης: Εσύ, μόνος σου μπερδεύεσαι!

Χατζηαβάτης: Καραγκιόζη, ξεκινάμε και ακολουθθα:

Ακούσατε, ακούσατεεεεε !!!!

Καραγκιόζης: Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Πολωνοί, αγάδες, πασάδες, ντερβισάδες...

Χατζηαβάτης: Τι λες Καραγκιόζη μου; πήρες φόρα μόνος σου;

Καραγκιόζης: Αυτά δεν λέμε κάθε φορά;

Χατζηαβάτης: Τώρα δεν είναι σαν τις άλλες φορές! Ο φόρος δεν αφορά τους Άγγλους, Γάλλους, ούτε τους πασάδες και τους ντερβισάδες...

Καραγκιόζης: Ούτε τους πλούσιους κοιλαράδες...

Χατζηαβάτης: Λοιπόν, λέγε: Ακούσατε ακούσατεεεεεεε!!!

Καραγκιόζης: Ακούσατε ακούσατεεεεεεε!!!

Χατζηαβάτης: Ιρλανδοί, Πορτογάλοι, Έλληνες,
Ιταλοί, Ισπανοί και πάλι Έλληνες

Καραγκιόζης: Η καμπάνα χτυπάει για τους Έλληνεεεεεε!

Χατζηαβάτης: Μεγάλη τιμή μας κάνουν
ο πολυχρονεμένος μας Πασάς
κι ο πιστός του Βεζύρης

Καραγκιόζης: Μεγάλη ποινή μας βάζουν
ο κακοχρονεμένος μας πατσάς
κι ο ληστής του ο Βεζύρης

Χατζηαβάτης: με νέο φόρο αλληλεγγύης

Καραγκιόζης: με νέο φόρο αλληλεγγύης

Χατζηαβάτης: υπέρ του δέντρου του χριστουγεννιάτικου
να προσφέρουμε το ποσό ενός μηνιάτικου,

Καραγκιόζης: υπέρ του δικού τους του μηνιάτικου
να προσφέρουμε εμείς το ποσό ενός μηνιάτικου

Χατζηαβάτης και Καραγκιόζης μαζί:
αλλιώς να του κρεμάσουμε κινητά κι ακίνητα
σπίτια, στάνες και αυτοκίνητα!
Και αυτοί μας δίνουν για προσφάι
Δωρεάν γουάι – φάι

(βγαίνουν απ' τη σκηνή μαζί)

(Ακούγεται η μουσική του Μπ.Γιώργου, χορεύει και μετά, ακούγεται μουσική “ροκ”)

Μπ.Γιώργος: Γεια σας πιδιά’μ!

Κολλητήρι: Γεια σου Μπάρμπα!!!

Σκορπιός: Γεια σου Μπαρμπούλη!!!

Μπιρικόκος: Γεια σου Μπαλμπακούλη!!!

Μπ.Γιώργος: Πού’ν ου πατέρας σ’ς ου λουμπουδύτ’ς;

Κολλητήρι: Κοιμάται μπάρμπα!

Μπ.Γιώργος: Κι ισείς τι κάνιτι μπρε ιδού πέρα; Τι’ν αυτούν’ τα νταμπαντούμπα π’ακούτ’;

Σκορπιός: Μουσική είναι μπαρμπούλη!

Μπιρικόκος: Ακούμε λοκ εντ λόλ μπαλμπακούλη!

Μπ.Γιώργος: Ροκιντρόλ; σαν να λέμε, ακούτι τα λ’θάρια να γλακάν’;

Κολλητήρι: Ξέρεις Αγγλικά μπάρμπα;

Μπ.Γιώργος: Φυσ’κά κι ξέρου! Ιγού ιέκανα μιταπτυχιακού στα τραγιά τσ’ Αγγλίας!

Σκορπιός: Και πώς λένε στ’ Αγγλικά “Με λένε Μπαρμπα-Γιώργο”;

Μπ.Γιώργος: Μάι νέμις Μπάρμπα-Τζούρτζους

Μπιρικόκος: Και πώς λέμε “Σιγά τ’ αυγά!” σείε;

Μπ.Γιώργος: Σλόου δη έγκς

Κολλητήρι: Και πώς λένε “Βρέχει καρεκλοπόδαρα”;

Μπ.Γιώργος: Ιτς ρέινινγκ τσέρλεγκς

Σκορπιός: Και πώς λένε στ’ Αγγλικά “Μου άλλαξες τα φώτα”;

Μπ.Γιώργος: Γιου τσέιντζντ μάι λάιτς. Είδατι τι καλά π’τα μιλάου; Ρουτήστε με κι άλλα!

Κολλητήρι: Μπορείς θείε να μας μεταφράσεις απ’τα Αγγλικά στα Ελληνικά; να μας πεις πώς λένε στα Ελληνικά το συγκρότημα Guns n Roses;

Μπ.Γιώργος: Τφέκια κι βατσινιές

Σκορπιός: Iron Maiden;

Μπ.Γιώργος: Τσίγκιν’ γεροντοκόρ’

Μπιρικόκος: Ze Beatles;

Μπ.Γιώργος: Τα μπουρμπούτσαλα

Κολλητήρι: Deep Purple;

Μπ.Γιώργος: Άπατο μπλαβί

Σκορπιός: Motorhead;

Μπ.Γιώργος: Μοτερόγκλαβα

Μπιρικόκος: Led Zepelin;

Μπ.Γιώργος: Μαντεμένιο Μπαλόν’

Κολλητήρι: Μπράβο μπάρμπα! και δεν σου τό’χα!

Μπ.Γιώργος: Χάιντε, ξύπνα τον πατέρα σ’ να του κραίνου κάτ’!

Μπρικόκος: (φωνάζει προς την καλύβα) πατέεεεελα! τσύπνα τσύπνα τσύυυπναααα!!!
Καραγκιόζης: Γιατί με ξυπνάτε και έβλεπα πως έτρωγα ένα βουνό κουραμπιέδες! Και δεν πρόλαβα να γλύψω τη ζάχαρη απ'το ταψί;
(βγαίνει απ'την καλύβα, τα παιδιά του φεύγουν)
Μπ.Γιώργος: Σήκου βρε έρμου να διεις τι ιέφερα για του δέντρου του χριστουγεννιάτικου τς πόλ'ς!
Καραγκιόζης: Τι έφερες μπάρμπα; τη στάνη σου; τα πράτα; τα τραγιά σου;
Μπ.Γιώργος: Ωρέ, πράγματι, τη στάν'μ' ζητήσανε αυτοίνοι οι αρχόντοι, που κακό'χρονο νά'χουνε, αλλά ιεγώ ιέφερα δυο προβατίνες και θα τ'ς αφήσου κάτ' απ' του δεντρου κι να μου τ'ς προσέχ'ς, γιατί μιτά τα Χριστούγεννα θα τ'ς πάρου πίσου!
Καραγκιόζης: Θα στις προσέχω μπάρμπα, θα τις αρμέγω, θα τις ξυστρίζω, θα τις νανουρίζω, θα τις ταΐζω, θα τις πηγαίνω βόλτα στην Ακρόπολη, στο Ζάππειον, στο Καρουσέλ, στο Παγοδρόμιο! Μην ανησυχείς καθόλου!
Μπ.Γιώργος: Αααα, βρε έρμου, αν μ'κάν'ς κανά χ'νέρ θα σ'αφαλουκόψου γρουσούζ'κο!!
Καραγκιόζης: Έννοια σου μπάρμπα, έννοια σου!
Μπ.Γιώργος: Φεύγου τώρα και ιέχε το νου σ'! Γεια σ'!
Καραγκιόζης: Γεια σου μπάρμπα, γεια σου!

(μόλις φύγει ο Μπ.Γιώργος, ο Καραγκιόζης φωνάζει την Αγλαΐα)

Καραγκιόζης: Πού'σαι Αγλαΐα; πού'σαι γυναίκα; έλα, σωθήκαμε!

(βγαίνει η Αγλαΐα)

Αγλαΐα: Τι έγινε Καραγκιόζη μου, τι φωνάζεις;

Καραγκιόζης: Έλα να δεις τι σου ψώνισα για τις γιορτές!

Αγλαΐα: Τι είν'αυτά Καραγκιόζη μου; πού τα βρήκες; βρε κλέφτη! από πού τα βούτηξες τα πρόβατα; ποιος τα κλαίει; και ζωντανά μου τά'φες; δεν βούταγες τίποτα σφαγμένα απ'την αγορά; τι να τα κάνω τώρα εγώ αυτά; μόνη μου να τα σφάξω; να τα γδάρω; να τα κόψω;

Καραγκιόζης: Αγλαΐα μη μου κάνεις τη δύσκολη! Εσύ όλα τα καταφέρνεις!

Αγλαΐα: Θα μας πιάσουνε βρε, Χριστουγεννιάτικα θα τη βγάλουμε στη φυλακη!

Καραγκιόζης: Του μπάρμπα μου είναι βρε Αγλαΐα, θα έρθει να τα πάρει μετά τα Χριστούγεννα!

Μέχρι τότε, κάτι θα σκεφτώ. Θα πω οτι τα πήρε ο Βεζύρης!

Αγλαΐα: Έλα, φέρ'τα μέσα Καραγκιόζη πριν τα πάρει στ'αλήθεια ο Βεζύρης. Φέρ'τα να ταΐσουμε τα παιδιά μας. Άντε, πάμε!

(μπαίνουν μέσα στην καλύβα σέρνοντας τα πρόβατα)

(Ακούγεται η μουσική του Σιορ Διονύσιου και μπαίνει τραγουδώντας)

Διονύσιος: Εγώ'μαι ο σιορ Διονύσιος, απομέσα κι απέξου από το Τζάντε! Αδερφός του Άντζολου πού'χει το σκύλο το Ροδρίγο και τη σκύλα Ροζίνα που εγέννησε κι έκανε εννιά κουλούκια. Πού'χει τη μεγάλη την περιβόλα στο Γερακαρίο, πού'χει μέσα σέσκουλα, μπρόκολα, μπροκολίνες, μαϊντανό, μακεδονήσι, πατατίες, πομιντορίες και κοκκινογούλια. Οπού φύσηξε ο άνεμος ο βορίας και πέσανε γατσίες και κάψανε τα μπρόκολα κι αφήσανε τις μπροκολίνες. Που ήτουμε παναπεί αφεντάνθρωπος και έτρωγε ούλο σαλτσισούνιο και μουνρταντέλα. Που σκόρπαγε πάκα-πάκα-πάκα-πάκα τα μπανκοτσέκουλα. πάκα-πάκα-πάκααααα

Καραγκιόζης: Καλώς το Διονύσιο!

Διονύσιος: Τι γίνεται αδερφούλη μου, Καραγκιόζο; Τι'ν'αυτό που ακούγεται από την κοιλία σου;

Καραγκιόζης: Το στομάχι μου είναι, Διονύσιε, που παίζει ταμπούρλο. Ετοιμάζομαι για τα κάλαντα!

Διονύσιος: Μα τον Άγιο, Καραγκιόζο, κι εμένα η κοιλία μου είναι αδειανή εδώ και μία εβδομάδα!

Καραγκιόζης: Μα εσύ Διονύσιε δεν ήσουν υπάλληλος του Δήμου; Δεν ήσουν σχολικός φύλακας και φύλαγες τα παιδάκια το πρωί να μην πηδήξουνε τα κάγκελλα για να **βγούνε** απ'το σχολείο και το απόγευμα να μην πηδήξουνε τα κάγκελλα και **μπούνε** στο σχολείο;

Διονύσιος: Ήμουνα Καραγκιόζο, **ήμουνα**. Παρελθόν.

Καραγκιόζης: Τζόιν δε κλαμπ, Διονύσιε! κι εγώ ψάχνω για δουλειά.

Διονύσιος: Και τι σόι εργασία γυρεύεις Καραγκιόζο;

Καραγκιόζης: Ε! Νά'ναι καμιά σοβαρή εργασία, δεν πειράζει αν είναι και κοπιώδης. Να βοηθάω κανέναν που κάθεται. Ή νά'ναι κανένα ταμείο να πηγαίνω κάθε πρώτη να παίρνω μισθόοο. Να κοιτάω τους άλλους που δουλεύουνε. Καμιά τέτοια εργασία θέλω.

Διονύσιος: Χα, χα, χα, χα! Δε ζητάγες τίποτσι άλλες δουλειές αλαφρότερες, γιατί είναι πολύ βαρειές αυτούνες και θα σε αλαλιάσει η κούραση.

Καραγκιόζης: Όχι Διονύσιε, δεν φοβάμαι εγώ την κούραση! Δουλειά νά'ναι κι ό,τι νά'ναι!

Διονύσιος: Ω, τζόγια μου, άκουσες το φιρμάνι του πασά για το νέο φόρο;

Καραγκιόζης: Κάτι πήρε κι εμένα τ'αυτί μου!

Διονύσιος: Ωρε, άκου φόρος αλληλεγγύης για το δέντρο! Ωρέ, να μας φινίρουνε θένε ετούτοι!

Καραγκιόζης: Και τι θα προσφέρεις εσύ Διονύσιε; καντάδες;

Διονύσιος: Τσι καντάδες τσι προσφέρω στσι δεσποσύνες, Καραγκιόζο, αλλά με την πείνα δεν μου βγαίνει η φωνή!

Καραγκιόζης: Και τι έχεις φέρει να κρεμάσεις στο δέντρο του Βεζύρη.

Διονύσιος: Ένα τρύπιο ποτιστήρι!

Καραγκιόζης: Α, χαχα, αυτό είναι δική μου ατάκα, Διονύσιε, μου την έκλεψες!

Διονύσιος: Ούτε παρόλες δεν μου έχουν απομείνει Καραγκιόζο! Συφορέλια μου! Πώς θα βγάλουμε τα Χριστούγεννα μου λες; Βόχθα με Άγιε, βόχθα με!!!

Καραγκιόζης: Μην ανησυχείς Διονύσιε, σε προσκαλώ στην καλύβα μου, θα φάμε, θα πιούμε και θα γιορτάσουμε μαζί! Κερνάει ο μπάρμπαρ μου!

Διονύσιος: Αλήθεια, ψυχούλα μου Καραγκιόζο, θα έρτω και σ'ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση!

Καραγκιόζης: Γεια σου Διονύσιε, τα λέμε τα Χριστούγεννα!

(Ακούγεται η μουσική του Σταύρακα και μπαίνει τραγουδώντας και χορεύοντας. Πέφτει πάνω στον Καραγκιόζη)

Καραγκιόζης: Ωωωωπ! Βάστα Σταυράκη και με ξενύχιασες!

Σταύρακας: Ίεεεε! Ίσα ρε κοροϊδάρια Καραγκιοζαρέα!

Καραγκιόζης: Γεια σου ρε Σταύρο απ'τον Πειραιά!

Σταύρακας: Τι γίνεσαι ρε μάπα;

Καραγκιόζης: Καλά ρε ντενεκέ!

Σταύρακας: Πώς τα πας ρε κορόμηλο;

Καραγκιόζης: Μια χαρά ρε αγλάδι!

Σταύρακας: (δείχνει το δέντρο) Αυτό είναι ρε το δέντρο που πρέπει να στολίσουμε με τον οβολό μας;

Καραγκιόζης: Αυτό είναι το δέντρο Σταύρακα που περιμένει την αλληλεγγύη μας!

Σταύρακας: Φαντάσου ρε Καραγκιοζάρα, νά'ρθει όλο το δάσος για ελεημοσύνη!

Καραγκιόζης: Δε θα μας μείνει ούτε σώβρακο τρυπημένο!

Σταύρακας: Ούτε κουμπί ξηλωμένο!

Καραγκιόζης: Ούτε φανέλα σκωροφαγωμένη!

Σταύρακας: Ούτε μασέλα ξεδοντιασμένη!

Καραγκιόζης: Ούτε βελόνα σκουριασμένη!

Σταύρακας: Ούτε μπρόκα στραβωμένη! Αχ αδελφάκι μας την πέσανε, μας φάγανε μπαμπέσικα!

Καραγκιόζης: Και τι έφερες ρε Σταύρο να κρεμάσεις στο δεντράκι;

Σταύρακας: Το παλιό μπαγλαμαδάκι! Σπαράζει η καρδιά μου ρε Καραγκιόζο να το αποχωριστώ!

Καραγκιόζης: Μην κλαις βρε Σταύρο, μου σπαράξεις την καρδιά! Μπουχουχου!

Σταύρακας: Εγώ να μείνω στον άσσο! Ο Σταύρος ο Τζίμης, ο γιος της μαμής της Ελένης της αφαλοκόφτρας από τη Σύρα! Ο πρώτος μόρτης του Πειραιά! Μού'ρχεται Καραγκιόζο να βγάλω τη διμούτσουνη και να τους κάνω τη μούρη κρέας!

Καραγκιόζης: Κρατήσου τώρα Σταύρακα και τη βγάζεις αργότερα!

Σταύρακας: Και πώς θα περάσω τις γιορτές χωρίς το μπαγλαμαδάκι μου; σε ποιον θα λέω το μεράκι μου;

Καραγκιόζης: Πες το σ'εμάς βρε Σταύρακα! έλα να γιορτάσουμε μαζί και θα βρούμε τρόπο να το πάρεις πίσω!

Σταύρακας: Σοβαρά βρε μόρτη Καραγκιοζαρέα; θα γιορτάσουμε παρέα;

Καραγκιόζης: Ναι ρε Σταύρο μοβόρε!

Σταύρακας: Ώπα, μού'φτιαξες το κέφι! Θα'ρθω ρε Καραγκιόζη, θα σου κάνω την τιμή να εμφανιστώ στο ρεβεγιόν, με το φράκο και το παπιγιόν!

Καραγκιόζης: Άστα σπίτι Σταύρο, θα στα πάρει ο Βεζύρης!

Σταύρακας: Καλά λες ρε Καραγκιοζαρέα, άντε γεια σου τώρα!

Καραγκιόζης: Γεια σου Σταύρο!

(Ακούγεται η μουσική του Μορφονιού και μπαίνει τραγουδώντας.)

*«Ουίτ, είμαι ο Μορφονιός / της μάνας μου καμάρι / όλες οι νιες μαραίνονται / ποια θα με πρωτοπάρει.
Κρίνους και τριαντάφυλλα, και άνθη μαραμένα, εμάζεψεν ο Κύριος, και έπλασεν
εμένα! Τριαλαριλαριλαριλαρό! ...»*

(Ο Καραγκιόζης βγαίνει αμέριμος από την καλύβα του και ξαφνικά βλέπει μπροστά του τη μύτη του Μορφονιού. Το αίμα του κόβεται και γυρίζει στην καλύβα του τρομοκρατημένος, ουρλιάζοντας:)

Καραγκιόζης: Αχ, Μανούλα μου, μία μπουλντόζα! Αγλαΐααααα, ήρθαν να μας γκρεμίσουν το
αυθαίρετο!

Αγλαΐα (από μέσα): Έχουμε κάνει ρύθμιση! Βγες να τους σταματήσεις!!!

(Ο Καραγκιόζης ξαναβγαίνει επιφυλακτικά)

Καραγκιόζης: Αααα, δεν είναι μπουλντόζα, είναι άρμα μάχης!

(Πηγαίνει γύρω-γύρω απ' τον Μορφονιό και τον περιεργάζεται)

Καραγκιόζης: Τελευταία παραγγελία απ' την Αμερική!

Μορφονιός: Μα τι λέτε κύριε, δεν είμαι άρμα μάχης! είμαι ο Μορφονιός!

Καραγκιόζης: Α, βρε Μορφονιέ, εσύ είσαι; Μεγάλωσε κι άλλο η προβοσκίδα σου και δεν σε γνώρισα!

Μορφονιός: Με προσβάλλετε κύριε Καραγκιόζη!

Καραγκιόζης: Έλα βρε Μορφονιέ, πλάκα κάνω, εσύ μεγάλωσες, μικρυνες, ομόρφυνες, ασχήμυνες,
ψηλώσες, κόντυνες, στρογγύλεψες, αδυνάτισες...

Μορφονιός: (καμαρώνει) Ευχαριστώ κύριε Καραγκιόζη, κι η μητέρα μου τα ίδια μου λέει.

Καραγκιόζης: Και δε μου λες, Μορφονιέ, πώς από τα μέρη μας;

Μορφονιός: Ήρθα να στολίσω το δέντρο της πόλης κύριε Καραγκιόζη!

Καραγκιόζης: Και τι έφερες Μορφονιέ για στολίδι; Το μπουρί της σόμπας; (και του τραβάει τη μύτη)

Μορφονιός: Ό,τι μου έχει απομείνει κύριε Καραγκιόζη (αρχίζει να μυξοκλαίει). Το αυτοκινητάκι
μου!

Καραγκιόζης: Έλα να κλάψεις από δω Μορφονιέ, εδώ, να γεμίσει η πισίνα. Το αυτοκινητάκι σου
είπες; απ' το Jumbo;

Μορφονιός: Τι Jumbo κύριε Καραγκιόζη; όχι παιχνίδι, αυτοκίνητο, κανονικό!

Καραγκιόζης: Ααααα, θα ήταν ειδική παραγγελία, ανοιχτό μπροστά για να χωράει η μύτη σου, ε; Και
πώς έφτανες τα πετάλια βρε Μορφονιέ;

Μορφονιός: Με προσβάλλετε κύριε Καραγκιόζη!

Καραγκιόζης: Όχι βρε, πλάκα κάνω.

Μορφονιός: Εγώ είχα καμπριολέ και τέρμα είχα τα γκάζια
Τέρμα είχα και τη μουσική και τρέμανε τα τζάμια!

Καραγκιόζη: Αααα, εσύ ήσουν που με ξυπνούσες με τα σκυλάδικα και τα μαρσαρίσματα!

Μορφονιός: Πάνε πια αυτές οι μέρες! οι νύχτες δηλαδή, κύριε Καραγκιόζη... Πάει πια η δόξα!

Καραγκιόζη: Έμεινε μόνο η Λόξα! Τώρα, να σου πω οτι λυπάμαι, θά'ναι ψέματα.

Μορφονιός: Δε λυπάστε κύριε Καραγκιόζη που χάνω το αυτοκινητάκι μου; Που τό'χα το μεράκι μου;

Καραγκιόζη: Εσύ τό'χες μεράκι κι εμείς τό'χαμε ξυπνητήρι Μορφονιέ!

Μορφονιός: Συγγνώμη κύριε Καραγκιόζη, έχετε δίκιο. Δεν θα το ξανακάνω.

Καραγκιόζη: Και να ήθελες δεν θα μπορούσες Μορφονιέ! Αφού δεν θά'χεις αυτοκίνητο πια!

Μορφονιός: Ούτε λεφτά για βενζίνη είχα!

Καραγκιόζη: Ααααα, γι' αυτό είχες αραιώσει τώρα τελευταία...

Μορφονιός: (μυξοκλαίει)

Καραγκιόζη: Καλά βρε Μορφονιέ, μην κλαις και μη δακρύζεις.

Μορφονιός: Συγκινείστε απ' τον πόνο μου;

Καραγκιόζη: Όχι σιχαίνομαι τις μύξες...

Μορφονιός: Και πώς θα περάσωμε τις γιορτές κύριε Καραγκιόζη, που δεν μας έχει μείνει τίποτα; Η μητέρα μου κι εγώ θα πεινάσωμε...

Καραγκιόζη: Ελάτε σ'εμάς Μορφονιέ, να κάνουμε ρεβεγιόν, θα φάμε, θα πιούμε ...

Μορφονιός: Αλήθεια κύριε Καραγκιόζη;

Καραγκιόζη: Ναι καλέ! θα έχουμε και μουσική, τραγουδιστές, χορευτές, κλόουν, ταχυδακτυλουργούς, βουλευτές και υπουργούς...

Μορφονιός: Ωραία, ωραία, να κρεμάσω τη φωτογραφία και πάω να ειδοποιήσω τη μαμά μου!

Καραγκιόζη: Εντάξει Μορφονιέ, γεια σου!

Μορφονιός: Γεια σας κύριε Καραγκιόζη!

(Ακούγεται η μουσική του Εβραίου και μπαίνει τραγουδώντας)

Καραγκιόζης: Ωπα! καλώστονα κι ας άργησε. Και έλεγα, πού είναι ο Σολωμός να φέρει τον οβολό του!

Σολομών: Ε! ε! Καρκανικιοζαρίνον, το αφεντιά σου, εδώωωμ;

Καραγκιόζης: Εδώ είμαι Σολωμέ... πού νά'μαι;

Σολομών: Φυλάει ντο δεντρίκον;

Καραγκιόζης: Μην το φάει το κατσίκον!

Σολομών: Έφερα κι εγκώ το αλληλεγγύη μου..

Καραγκιόζης: Και φεύγοντας θα την πάρεις πίσω!

Σολομών: Ε, βεβαίως, είπε ο Πασάς να το φέρουμε το αλληλεγγύη για να στολίσουμεν το δεντρίκον για την γιορτήν, μετά το πάρει οπίσω, εντώ θα το αφήκει;

Καραγκιόζης: Καλά το κατάλαβες εσύ, Σολωμέ! οι άλλοι δεν τό'πιασαν το νόημα!

Σολομών: Εγώ καταλαβαρδούγκος καλά!

Καραγκιόζης: Και τι έφερες κύρ Σολωμέ;

Σολομών: Ε, εγκώ Καρκανικιοζαρίνον ντεν είχαν τίποτε δικόν του να φέρει, γκι αυτόν έφερε κάτι πράγματα που μου άφησεν αντρώποι να τους ντώσει εγκώ λεφτά.

Καραγκιόζης: Δεν είχες τίποτα δικό σου να φέρεις;

Σολομών: Ντεν είχαν τίποτε δικόν του!

Καραγκιόζης: Κι έφερες των ανθρώπων;

Σολομών: Ναι, των ανθρώπων που μου άφησεν να τους ντώσει εγκώ λεφτά.

Καραγκιόζης: Δηλαδή, ήρθαν κάποιιοι, σου άφησαν πράγματα και τους έδωσες εσύ λεφτά;

Σολομών: Ναι, εγκώ έντωσεν λεφτά αυτούς.

Καραγκιόζης: Και δεν θα έρθουν να πάρουν πίσω τα πράγματά τους;

Σολομών: Θα τα ντώσει εγκώ πίσω πράγματά τους, ντώσει αυτοί λεφτά εμένα.

Καραγκιόζης: Μα πώς θα τα δώσεις αφού θα τα έχεις δώσει στον Πασά;

Σολομών: Μα δεν είπε εγκώ, πάρει πίσω πράγματα τελειώσει γιορτή;

Καραγκιόζης: Ααααα!!! είπα κι εγώ...! Κι έτσι, ούτε γάτα ούτε ζημιά...

Σολομών: Εσύ, Καρκανικιοζαρίνον δεν τέλει λεφτά;

Καραγκιόζης: Θέλω λεφτά, πώς δεν θέλω;

Σολομών: Εγκώ μπορεί ντώσει λεφτά, αν Καρκανικιοζαρίνον φέρει εμένα κρυσά πράγματα!

Καραγκιόζης: Και πού να βρώ εγώ βρε Σολωμέ τα χρυσά; ούτε χρυσά, ούτε ασημένια, ούτε χάλκινα, ούτε σιδερένια δεν έχω. Ένα τρύπιο ποτιστήρι σου κάνει;

Σολομών: (Απομακρύνεται μην φάει το ποτιστήρι στο κεφάλι) Εεεεε, όκι εντάξει, ντεν τέλει.

Καραγκιόζης: Μα έλα, είναι καλό, χίλιες τρύπες έχει μόνο, πάρε το και δώσε μου κανένα ευρώ (τον κοπανάει)

Σολομών: Ωχ, ωχ, τι κοπανάει βρε!

(μόλις φύγει ο Εβραίος, ο Καραγκιόζης φωνάζει την Αγλαΐα έξω)

Καραγκιόζης: Αγλαΐα! πού'σαι βρε Αγλαΐα, έλα να δεις τι έχουνε κρεμάσει στο δέντρο για φόρο!

(βγαίνει η Αγλαΐα)

Αγλαΐα: Τι έγινε Καραγκιόζη μου, μαγειρεύω τα πρόβατα, τέσσερις ώρες τώρα τα βράζω και βρασμό δεν έχουνε!

Καραγκιόζης: Ε, ήτανε μικρά-μικρά και δεν θέλουν ν'αποχωριστούνε τη ζωή, γι'αυτό.

Αγλαΐα: Τέλος πάντων Καραγκιόζη, κάτι θα φάμε τα Χριστούγεννα.

Καραγκιόζης: Μόνο εμείς;

Αγλαΐα: Τι μόνο εμείς;

Καραγκιόζης: Λέω, μόνο εμείς θα φάμε; Να μην ταΐσουμε και τους άλλους που πεινάνε;

Αγλαΐα: Ποιους κάλεσες Καραγκιόζη και δεν μου το είπες;

Καραγκιόζης: Ε, λίγο κόσμο, το Σιορ Διονύσιο...

Αγλαΐα: Αυτό τον ξιπασμένο;

Καραγκιόζης: Το Σταύρακα...

Αγλαΐα: Ωχ, όλη την καλή κοινωνία βλέπω!

Καραγκιόζης: Το Μορφονιό...

Αγλαΐα: Πού θα χωρέσει αυτός κι η μύτη του;

Καραγκιόζης: Κι η μαμά του;

Αγλαΐα: Ε, δε λες και του Χατζηαβάτη με την οικογένειά του;

Καραγκιόζης: Αλήθεια βρε γυναίκα;

Αγλαΐα: Εμ τι, χρονιάρες μέρες, να έχουμε εμείς κι οι άλλοι να μην έχουνε;

Καραγκιόζης: Και δεν μου λες Αγλαΐα μου, τι θα δώσουμε εμείς σαν φόρο, που ούτε μηνιάτικο έχουμε, ούτε κινητά ούτε ακίνητα;

Αγλαΐα: Ε, Καραγκιόζη μου, αυτοί μας φορολογούνε για τα παιδιά μας, έτσι δεν είναι;

Καραγκιόζης: Ναι!

Αγλαΐα: Τα θεωρούνε τεκμήρια, έτσι δεν είναι;

Καραγκιόζης: Ναι!

Αγλαΐα: Ε, ας τους δώσουμε τα παιδιά μας, Καραγκιόζη! Να δούνε πώς μεγαλώνουν τα παιδιά! Να τα ταΐσουνε, να τα ντύσουνε, να τα ποδέσουνε, να τα σπουδάσουνε... Να τους δείξω εγώ τεκμήρια!

Καραγκιόζης: Χαχα, Αγλαΐα είσαι σπέρτο, φέρε τις φωτογραφίες τους να τις κρεμάσω στο δέντρο για στολίδι!

Αγλαΐα: Φέρνω!

Καραγκιόζης: Ας ξαπλώρω λιγάκι κάτω από το δέντρο, έτσι που είναι ωραία στολισμένο με τον κόπο των ανθρώπων, να αρπάξω κανα υπνάκο. Μπορεί να δω και κανένα καλό όνειρο.

(ροχαλίζει)

(Αλλαγή σκηνικού. Βρισκόμαστε στη Βηθλεέμ στην εποχή της γέννησης του Χριστού. Αριστερά η παράγκα του Καραγκιόζη και δεξιά ένας στάβλος. Κόσμος πάει κι έρχεται. Μεταξύ τους ο Ιωσήφ και η Μαρία έγκυος. Χτυπάνε τις πόρτες και δεν βρίσκουν κατάλυμα πουθενά. Αυτοσχέδιοι διάλογοι του στυλ: -Καλησπέρα σας, μήπως υπάρχει χώρος να μείνουμε απόψε; είναι και η γυναίκα μου έγκυος. – Όχι, είναι όλα τα δωμάτια πιασμένα. Στο τέλος, χτυπάνε την πόρτα της παράγκας του Καραγκιόζη.)

Ιωσήφ: Παρακαλώ, κύριε!

Καραγκιόζης (από μέσα): Κύριε; τι κύριε; (βγαίνει έξω) σ'έβρισα εγώ;

Ιωσήφ: Όχι κύριε, μα τι λέτε;

Καραγκιόζης: Εσύ γιατί με βρίζεις;

Ιωσήφ: Μα, σας έβρισα εγώ;

Καραγκιόζης: Με είπες “κύριε”

Ιωσήφ: Και βρισιά είναι αυτό; Δεν είστε κύριος;

Καραγκιόζης: Όχι, δεν είμαι! Εγώ είμαι βοσκός!

Ιωσήφ: Μα το βοσκός είναι επάγγελμα! το κύριος είναι τίτλος ευγενείας, προσφώνηση!

Καραγκιόζης: Σε προσφώνησα εγώ, που με προσφωνείς εσύ;

Ιωσήφ: Ααααα, δεν θα τα πάμε καλάααααα

Καραγκιόζης: Γιατί να μην τα πάμε καλά; Και γιατί να τα πάμε καλά, εξάλλου;

Ιωσήφ: Βρε άνθρωπε!

Καραγκιόζης: Ορίστε, πάλι με βρίζεις!

Ιωσήφ: Μα γιατί σας βρίζω;

Καραγκιόζης: Με είπες άνθρωπο!

Ιωσήφ: Και βρισιά είναι αυτό;

Καραγκιόζης: Αμ, είναι, πώς δεν είναι;

Ιωσήφ: Και πώς θέλετε να σας λέω; κροκόδειλο;

Καραγκιόζης: Έ όχι και κροκόδειλο! Αν ήμουν κροκόδειλος θα είχα ένα μεγάλο στόμα ναααααα! και κάτι δοντάρες νααααα!!!!

Ιωσήφ: Και πώς να σας λέω;

Καραγκιόζης: Καραγκιόζη!

Ιωσήφ: Αυτό δεν είναι βρισιά;

Καραγκιόζης: Όχι βέβαια, αυτό είναι το όνομά μου!

Ιωσήφ: Ακούγεται σαν βρισιά πάντως!

Καραγκιόζης: Ναι, είναι εύηχο και ζουμερό, λες Καραγκιόζης και γεμίζει το στόμα σου!

Μαρία: Θα κάτσουμε πολύ ακόμα εδώ πέρα να λέμε άσχετα; με πόνεσε η μέση μου!

Ιωσήφ: Αχ, συγγνώμη καλή μου, παρασύρθηκα εδώ με τον κύριο...

Καραγκιόζης: Νά'το πάλι, το είπες!

Ιωσήφ: Αχ, συγγνώμη κύριε... Καραγκιόζη

Καραγκιόζης: Έτσι μπράβο. Και τι θα θέλατε παρακαλώ και κρούσατε τη θύρα της πόρτας μου; Και παραλίγο να πέσει η παράγκα;

Ιωσήφ: Κοιτάζτε Καραγκιόζη, εμείς ήρθαμε στη Βηθλεέμ για την απογραφή και η γυναίκα μου από δω είναι έγκυος και δεν βρίσκουμε κατάλυμα να μείνουμε, όλα είναι γεμάτα και χτυπήσαμε και σ'εσάς μήπως έχετε κάπου να μας βολέψετε για το βράδυ...

Καραγκιόζης: Αααα, αυτό ήτανε μόνο; Κανένα πρόβλημα! ή θα σας φιλοξενήσω στη βίλα μου από εδώ ή θα σας φιλοξενήσω στον στάβλο μου από εκεί. Διαλέξτε και παίρνετε.

Ιωσήφ: Εεεε, Μαρία, τι λες κι εσύ;

Μαρία: Θα προτιμούσα ένα κρεβάτι της προκοπής από τα άχυρα του στάβλου... Να πάμε στο σπίτι του κυρίου να δούμε αν έχει χώρο;

Καραγκιόζης: Λείπει βέβαια η γυναίκα μου τώρα, αλλά δεν θα έχει πρόβλημα, είναι πολύ φιλόξενη. Περάστε μαντάμ, περάστε από εδώ (τους βάζει στην παράγκα του)

Ιωσήφ: Ευχαριστούμε πολύ κύριε

Καραγκιόζης: Περάστε... κι αν μείνετε πάνω από ένα λεπτό, θα φάω την καμπούρα μου!

Μαρία: (πετάγεται έξω) Αχ, αχ τι ήταν αυτή η μπόχα! Κρούφτηκα!

Ιωσήφ: (πετάγεται έξω κι αυτός εισπνέοντας δυνατά καθαρό αέρα) Αααχ! Εεεμ, καλύτερα στο στάβλο κύριε Καραγκιόζη, μην σας ξεβολέψουμε κιόλας απ'το κρεβάτι σας... Έχετε και τρία παιδάκια, που να χωρέσουμε κι εμείς...

Μαρία: Ε, ναι, πάμε να δούμε και το στάβλο, θα βολευτούμε μια χαρά!

Καραγκιόζης: Ελάτε, ελάτε (μπαίνουν στο στάβλο)

Ιωσήφ: Ααααα, πολύ ευρύχωρος στάβλος, ωραίο παχύ άχυρο, ζεστά προβατάκια, μυρωδάτα!

Καραγκιόζης: Ναι, είδατε τι μυρωδάτα προβατάκια έχουμε εδώ; αντίθετα απ'τα παιδάκια μας.

Μαρία: Μια χαρά είναι εδώ πέρα. Αααχ, να καθήσω λιγάκι, πω πω κούραση...

Ιωσήφ: Ευχαριστούμε Καραγκιόζη!

Καραγκιόζης: Αν χρειαστείτε τίποτα φωνάξτε με!

Ιωσήφ: Σας ευχαριστούμε πολύ για τη φιλοξενία!!!

Καραγκιόζης: (πάει να φύγει)

Μαρία: Αχ! αχ, αχ!

Ιωσήφ: Τι έπαθες Μαρία; Μαριάμ;

Μαρία: Αχ! αχ, αχ! αχ, η κοιλιά μου, αχ, η μέση μου! νομίζω οτι με πιάσανε οι πόνοι!

Καραγκιόζης: Παναγία μου!!! τι είπα τώρα; εννοώ... είχα ένα déjà vu, ένα πρωθύστερο!

Μαρία: Αχ! αχ, αχ! αχ, γεννάω!

Ιωσήφ: Τι να κάνουμε τώρα; πού να σε πάω; ποιον να φωνάξω;

Καραγκιόζης: Αγλαΐαααααα!!!! γυναίκαααααα!!!! έλα, γεννάει!!!! έλα να βοηθήσεις!!!

Αγλαΐα: (Μπαίνει τρέχοντας) Ποια γεννάει; η προβατίνα μας; (φρενάρει απότομα) Α! Ποιοι είναι αυτοί;

Καραγκιόζης: Ε, κάτι φιλοξενούμενοι. Η γυναίκα γεννάει, τρέχα να τη βοηθήσεις, εσύ ξέρεις απ'αυτά!

Μαρία: Αχ! αχ, αχ! αχ!

Ιωσήφ: (Τα έχει χάσει και τρέχει γύρω-γύρω)

Αγλαΐα: (βγαίνει τρέχοντας) Πάω να φέρω πετσέτες και νερό, έλα Καραγκιόζη να βοηθήσεις!

Καραγκιόζης: (βγαίνει τρέχοντας) Έρχομαι

Μαρία: Ιωσήφ, σταμάτα να τρέχεις και βοήθα με εδώ πέρα. (κλείνει η αυλαία)

(Η αυλαία είναι κλειστή. Από την πόρτα του αμφιθεάτρου, μπαίνει το Αστέρι της Γέννησης. Από πίσω του έρχονται ένας – ένας οι τρεις μάγοι με τα δώρα... Φοράνε σκουφιά που επάνω γράφουν τα ονόματά τους και τι συμβολίζει ο καθένας. Δηλαδή: Κασπάρ=Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, φέρνει χρυσάφι, Μελχιώρ= Κομισιόν, φέρνει λιβάνι, Βαλτάσαρ= ΔΝΤ, φέρνει σμύρνα. Φοράνε μανδύες αλλά και γραβάτα.)

- Κασπάρ: Να, κοιτάζτε το άστρο που μας οδηγεί τόσες μέρες, στο νεογέννητο Βασιλιά των Ιουδαίων, πάει κατά κει.
- Μελχιώρ: Τι να είναι εκεί; Κανένα παλάτι θα είναι!
- Βαλτάσαρ: Μπα, δε νομίζω, το παλάτι είναι απ'την άλλη μεριά!
- Κασπάρ: Ωπ, χάθηκε το αστέρι, δεν το βλέπω καλά!
- Μελχιώρ: Το έκρυψε ένα σύννεφο, θα το ξαναβρούμε σε λίγο...
- Βαλτάσαρ: Εντάξει, προχωράτε, μου πατάς το μανδύα!
- Κασπάρ: Πιάστηκαν τα χέρια μου να κουβαλάω το χρυσάφι τόσες μέρες!
- Μελχιώρ: Κι εμένα να κουβαλάω το λιβάνι!
- Βαλτάσαρ: Κι εμένα να κουβαλάω τη σμύρνα!!! Και μ'έχει πιάσει και φτέρνισμα με τη μυρωδιά!
- Κασπάρ: Κάνω υπομονή γιατί αξίζει τον κόπο!
- Μελχιώρ: Ε, ναι, παραδίνεις τώρα ένα κιλό χρυσάφι και δυο κιλά σμύρνα και δυο κιλά λιβάνι...
- Βαλτάσαρ: και σε δυο χιλιάδες χρόνια το παίρνεις πίσω 2 εκατομμύρια φορές περισσότερο
- Κασπάρ: Είναι πολύ επικερδής επιχείρηση!
- Μελχιώρ: Βέβαια, δεν θα είμαστε ακριβώς εμείς εκεί να τα εισπράξουμε...
- Βαλτάσαρ: Θα είναι όμως οι φορείς μας...
- Κασπάρ: Στο μεταξύ, εμείς εισπράττουμε αυτά που οι πρόγονοί μας είχαν “δωρίσει” σε άλλα νεογέννητα μωράκια...
- Μελχιώρ: Το χρήμα πρέπει να κινείται...
- Βαλτάσαρ: Και να καταλήγει πάντα σ'εμάς!
- Κασπάρ: Ακόμα δεν το βλέπω το άστρο. Πάμε στο παλάτι του Ηρώδη να τον ρωτήσουμε μήπως ξέρει πού γεννήθηκε ο βασιλιάς των Ιουδαίων;
- Μελχιώρ: Πόσα χρόνια κυβερνάει αυτός;
- Βαλτάσαρ: 37 χρόνια!

(φτάνουν στον Ηρώδη)

- Κασπάρ: Καλησπέρα σας Μεγαλειότατε κύριε Ηρώδη
- Ηρώδης: Καλησπέρα σας κύριοι! Ποιος καλός άνεμος;
- Μελχιώρ: Όχι άνεμος...! Αστέρι ! (δείχνει προς τον ουρανό)
- Ηρώδης: Τι αστέρι;
- Βαλτάσαρ: Το αστέρι της γεννήσεως του Βασιλιά των Ιουδαίων!
- Ηρώδης: Βασιλιάς των Ιουδαίων είμαι εγώ!
- Κασπάρ: Ναι, δεν λέμε το αντίθετο, αλλά... ξέρετε όπως είπαν και οι προφητείες...
- Μελχιώρ: Γεννήθηκε κάπου εδώ ο νέος Βασιλιάς των Ιουδαίων
- Βαλτάσαρ: Και μας έδειξε το δρόμο το άστρο!

Κασπάρ: Και του φέρνουμε κάτι δωράκια. Μήπως ξέρετε πού βρίσκεται τώρα το νεογέννητο;
Ηρώδης: Όχι, δεν έχω υπόψη μου. Αλλά, αν τον βρείτε, σας παρακαλώ να μου πείτε πού βρίσκεται να πάω κι εγώ να τον τιμήσω.
Μελχιώρ: Βεβαίως, θα σας ενημερώσουμε.
Βαλτάσαρ: Γεια σας κύριε Ηρώδη!
Ηρώδης: Στο καλό και θα περιμένω την επιστροφή σας!

(οι τρεις μάγοι φεύγουν και περιμένουν στα παρασκήνια, ο Ηρώδης μένει μόνος του και μονολογεί)

Ηρώδης: Τι είπανε αυτοί οι ξεμωραμένοι τρελόγεροι; Νεογέννητος βασιλιάς των Ιουδαίων; Κι εμείς τι κάνουμε εδώ πέρα; Μπρίκια κολλάμε; Έτσι θα κάτσω εγώ; με σταυρωμένα χέρια και θα περιμένω το μωρό να έρθει να μου πει: Σήκω συ να κάτσω εγώ;

Εδώ γλίτωσα από επίδοξους δολοφόνους, από σκληρές μάχες, από αιμοβόρους αντιπάλους και θα βρεθεί ένα νιάνιαρο να μου φάει το θρόνο;

(φωνάζει τους φρουρούς) Φρουροί!!!! Ακονίστε τα μαχαίρια σας και τρέξτε ένα γύρω να σφάζετε όποιο αγοράκι γεννήθηκε πρόσφατα! Μην σας ξεφύγει κανένα, μην λυπηθείτε κανένα, ούτε τις μανάδες ούτε τα μωρά! Εν ανάγκη βουλώστε τ'αφτιά σας μην ακούτε τις σκουζιές!

(Ανοίγει η αυλαία. Αριστερά η παράγκα του Καραγκιόζη, δεξιά το δέντρο των Χριστουγέννων.)

Καραγκιόζης: (Ξυπνάει κάτω απ'το δέντρο, καταϊδρωμένος) Μη!!!! Μη, Ηρώδη, μην υπογράφεις, καταραμένε!

(Βγαίνει στη σκηνή η Αγλαΐα)

Αγλαΐα: Τι είναι Καραγκιόζη μου;

Καραγκιόζης: Αγλαΐα, ο Ηρώδης μας την έκανε τη ζημιά!!! Πού'σαι Ηρώδη! Πού'σαι να σε σκίσω!

Αγλαΐα: Όνειρο ήτανε Καραγκιόζη μου, έλα να ετοιμαστούμε για το ρεβεγιόν! Έρχονται κι οι φίλοι μας.

Μπαίνουν μέσα όλοι οι ήρωες, Σιορ-Διονύσιος, Σταύρακας, Μορφονιός, τα Κολλητήρια, ο μπαρμπα-Γιώργος και στήνουν γλέντι τρελό, γιατί η φτώχεια θέλει καλοπέραση!